

Quina va ser la meva trobada amb Jesucrist, aquella trobada que em va omplir d'alegria?

Ds, 8/02/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. Divendres 7 de febrer de 2014

Herodes va fer matar Joan per aconseguir la seva amant Herodias i satisfer el caprici de la seva filla. Considerant la tràgica mort del Baptista, que ens presenta l'Evangeli d'avui, el Papa ha dit que Joan va ser un home que no va disposar de gaire temps per anunciar la Paraula de Déu. Ell era l'home que Déu havia enviat per preparar el camí al seu Fill. I Joan va acabar la vida de mala manera, a la cort d'Herodes "que celebrava un banquet".

A una cort s'hi podia trobar de tot: corrupció, vici, crims. Les corts afavorien aquesta mena de coses. Què va fer Joan? Primer de tot va anunciar el Senyor. Va anunciar que s'acostava el Salvador, el Senyor, que el Regne de Déu era a prop. I ho va fer amb energia. I batejava. Exhortava a tots a convertir-se. Era un home fort. I anunciava a Jesucrist.

La primera cosa que va fer Joan, important, va ser anunciar Jesucrist. I una altra cosa que va fer va ser no aprofitar-se de la seva autoritat moral. El Papa ha recordat que va tenir l'ocasió d'afirmar: "Jo sóc el Messies", de tan gran com era la seva autoritat moral, i perquè "tot el poble anava a ell". I l'Evangeli explica que Joan deia a tothom que es convertís. I tant els fariseus com els doctors de la Llei s'adonaven d'aquesta força seva: era un home recte. Per això li van preguntar si era ell el Messies. I en aquell moment de la temptació de la vanitat, hagués pogut posar "cara de foto" i dir: "Ho sóc...", amb una falsa humilitat. En canvi, va ser clar: "No! jo no ho sóc! Ve darrera meu aquell qui és més poderós que jo, del que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar la corretja del seu calçat". Joan va ser clar, no es va apropiat el títol. No es va aprofitar de la seva missió. Aquesta és, doncs, la segona cosa que el va fer ser un "home de veritat": no robar la dignitat. La tercera cosa que va fer Joan, ha afegit, és imitar Crist. Fins i tot Herodes, que el va matar, després creia que Jesús era Joan. Joan va imitar Jesús, sobretot, en la manera de rebaixar-se: es va humiliar, es va humiliar fins al final, fins a la mort. A més, amb el mateix estil de mort, una mort vergonyosa: Jesús va morir com un lladre, com un criminal, a la creu.

Mort humiliant. Però Joan va tenir també el seu "Hort de Getsemani", que va ser la seva angoixa a la presó, quan pensava que s'havia equivocat i va enviar els seus deixebles a preguntar a Jesús: "Digue'm, ets tu o m'he equivocat i n'hi ha un altre?" La foscor de l'ànima, aquesta foscor que purifica, com Jesús a l'hort de les Oliveres. Jesús va respondre a Joan igual que el Pare va respondre Jesús, confortant-lo. La foscor de l'home de Déu, de la dona de Déu... Penso ara en la foscor de l'ànima de la Beata Teresa de Calcuta. Fixeu-vos!, la dona que tothom lloava, Premi Nobel! Però ella sabia, en una llarga època de la seva vida, que dintre seu només hi havia foscor.

Anunciador de Jesucrist, Joan no s'aprofita de la tasca profètica: ell és la icona d'un deixeble. Però, s'ha preguntat el Papa, d'on li venia aquesta actitud de deixeble?.

D'una trobada. L'Evangeli ens parla de la trobada de Maria i Elisabeth, quan Joan va saltar d'alegria dins el ventre d'Elisabeth. Eren cosins, potser es van veure després unes quantes vegades. I aquella trobada va omplir de joia, de molta joia, el cor de Joan, i el va transformar en deixeble. Joan és l'home que anuncia Jesucrist, que no es posa en el lloc de Jesucrist i que segueix el camí de Jesucrist.

Ens anirà bé avui preguntar-nos, per la nostra tasca de deixebles: ¿anunciem Jesucrist?. Ens aprofitem de la nostra condició de cristians com si fos un privilegi?. Joan mai es va aprofitar de la tasca de profeta. Tercer: caminem pel camí de Jesucrist? El camí de la humiliació, de la humilitat, de l'abaixament per servir?. I si ens veiem poc fermes en tot això, preguntem-nos: quina va ser la meua trobada amb Jesucrist, aquella trobada que em va omplir d'alegria?. I retornem a la trobada, tornem a la primera Galilea de la trobada. Tots en tenim una! Retornar-hi! Retrobar-nos amb el Senyor i anar endavant per aquest camí tan bell, en el qual Ell ha de créixer i nosaltres minvar.

Traducció: Jacint Figueres -Catalunya Religió